

OHIKIITÄVÄ Hetki (Ps.39:6)

12-12-2007, Created By Pasi Kallio

Elämän kulku on yllättävän nopeaa taaksepäin katsellessa. Vain hetki sitten olin lapsi, sitten nuori ja aikuisuuden kynnyksellä. Nyt huomaan olevani puolessavälissä 70 vuodesta. Vain puolet lisää, niin olen vanha "papparainen" - mikäli sinne asti saan eellä.

Opeta minua laskemaan päiväni oikein Ps.90:12

- Miten käytän aikani? Annanko elämäni soljua kuin hiekka sormien välistä merkityksettömänä, mitään aikaan saamatta?

"Savu te olette, joka hetkisen näkyy ja sitten haihtuu." Jaak.4:14

Välillä taasen ihmettelen ihmisen elämän kulkua ja sen rakentamista. Ahneuksissamme haalimme kasaan omaisuutta minkä ehdimme. Teemme työtä saadaksemme elantoa ja rikkauksia. Mihin tämä kaikki päättyy? Kaiken vaivannäön jälkeen rakentamamme ja keräämämme omaisuus jää perintönä jaettavaksi. Kuoleman korjatessa kaikki maallinen jää tänne. -alastomana tulin ja alastomana lähdin täältä pois."

"Herra, anna minun muistaa, että elämäni päättyy, että päivilleni on pantu määrä. Opeta minua ymmärtämään, kuinka katoavainen minä olen! Vain kourallisen päiviä Sinä annoit minulle, elämäni on Sinun silmissäsi kuin ohikiitävä hetki. Vain tuulenhenkäys ovat ihmiset, kaikki tyynni. (sela) Ihminen tulee ja menee, katoaa kuin varjo. Turhaan hän hyörii ja kokoaa omaisuutta, ei hän tiedä, kenen käsiin se joutuu." Ps.39:5-7

Voisinko rakentaa mitään pysyvää tai tärkeämpää kuin maallinen omaisuus? Mietin perintöä, minkä isäni ja äitini ovat jo antaneet minulle. He kylvivät pienen lapsen sisimpään rakkauden Jumalaa kohtaan. Kuinka tyhjä ja köyhä olisinkaan ilman tuota perintöä! Vaikka minun on täytynyt itse valita tieni suunta, tiedän saaneeni hyvät eväät taivastien kulkemiseen vanhemmiltani. Missä lie olisin tänään ilman heidän opastustaan ja kannustustaan?

Muistan, kuin eilisen päivän sen hetken, kun halusin tulla uskoon. Puolestani rukoiltaessa ja siunatessa taivastielle, tuli isäni vierelleni alttarille. Yhdessä itkimme, minä onnellisena tietoisuudesta pelastuksesta ja isäni liikuttuneena lapsensa valinnasta seurata Herraa. Tuskin hän arvasi tuon hetken merkityksen elämässäni. Haluan kantaa sitä perintönä, muistona hetkestä, jolloin tein elämäni tärkeimmän ratkaisuni.

- Haluaisitko sinä mennä lapsesi vierelle silloin, kun hän astuu taivastielle?

Tiedätkö, eräänä päivänä lapsesi arvostavat sinut ja sen hetken ylen korkealle, jos sen teet. Vaikka elämässäsi olisi asioita, joissa epäonnistut, olet kuitenkin opettanut tärkeimmän, olet ollut tukemassa lastasi kun hän valitsee iankaikkisuuskohtalokseen ilon ja riemun Jumalan ja taivaan enkelten kanssa!

Juuri tällaisen perinnön haluaisin jättää tuleville polville.

Muista Luojaasi nuoruudessasi Saarn.12:1

Saan olla kiitollinen ja onnellinen siitä, että sain viettää nuoruusvuoteni uskossa Jumalaan. Halusin pyhittää elämäni Jumalalle. Tiesin siinä olevan parhaimman suunnan ja myös varjeluksen pahasta.

Tänään tiedän, että parhaiten eletty elämä on elää rukoillen ja Jumalan sanaa tutkien. Niissä löytyvät vastaukset ja apu elämän asioihin. Voin todellakin uskoa ja luottaa siihen, että Jumala johdattaa askeleeni ja auttaa elämään yltäkylläistä ja siunattua elämää.

Onko tämä kaikki turhuutta?

Kaiken keskellä saatamme huomata turhuuden kaiken katoavaisuuden keskellä. Voimme kuitenkin lukea sanasta;

Turhuuksien turhuus, sanoi Saarnaaja, kaikki on turhuutta... ...Poikani, paina varoitus mieleesi. Paljolla kirjojen tekemisellä ei ole loppua, ja alituinen tutkistelu väsyttää ruumiin. Tässä on lopputulos kaikesta, mitä nyt on kuultu: pelkää Jumalaa ja pidä Hänen käskynsä. Tämä koskee jokaista ihmistä. Jumala vaatii tuomiolle kaikista salatuistakin teoista, niin hyvistä kuin pahoista.” Saarn.12:8,11-14

Se onkin ainut asia, mikä luo pohjaa kaikelle muulle. Jumalan läsnäolossa moni asia muuttuu merkitykselliseksi. Jeesus opetti, että

”Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin. Älkää siis huolehtiko huomispäivästä, se pitää kyllä itsestään huolen. Kullekin päivälle riittävät sen omat murheet.” Matt.6:33-34

On siis siunattua tarttua elämän asioihin Jumalan omana, Hänen tahdossaan ja johdatuksessaan. Saan uskossa heittää kuormani, elämäni, menneen, tulevan ja nykyisyyteni Hänelle. Hän pitää minusta huolen, Hänessä elämäni saa turhuuden sijaan merkityksen, tarkoituksellisuuden ja sen, että elettyäni elämäni saan tyytyväisenä siirtyä Jumalani luokse tietäen, ettei elämäni ollut turhaa.

”Kun Herra ohjaa askeleita, ihminen kulkee oikeaa tietä. Jos hän horjahtaakin, ei hän suistu maahan, sillä Herra pitää häntä kädestä.” Ps.37:23-24

Rukoukseni

Kiitos Jeesus siitä, että joka sinun tykösi tulee, sitä sinä et heitä pois.

Auta minua laskemaan päiväni oikein, auta tekemään työtä evankeliumin eteenpäin viemiseksi.

Kiitos tästä hetkestä. Kiitos, että se on lahja sinulta.

Herra, haluan oppia menneestä, kurottautua tulevaan ja elää tässä hetkessä kanssasi, siunattuna ja armosi varassa.

Sinä olet minun Jumalani - opeta minua täyttämään tahtosi! Sinun hyvä henkesi johdattakoon minua tasaista tietä.

Aamen